871/11

Den 27. juni 2011 blev i sag nr. 79.028:

xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx x

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har 50unik Familieforsikring i Codan Forsikring A/S. Hun klager over, at selskabet har afvist at udbetale erstatning for et ur, der er anmeldt stjålet.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning med henvisning til, at forsikringen ikke dækker tyveri af glemte, tabte eller forlagte genstande.

Af klagen, som nævnet har modtaget den 15/9 2010, fremgår:

"**1. Sagsfremstilling:**

Den 4. maj 2010 fik jeg stjålet mit ur på en hudplejeklinik, Clinique ...

Før behandling på klinikken fik jeg anvist et omklædningsrum til brug for afklædning, herunder ur og smykker. Jeg blev bedt om at lægge tøj, ur og smykker på et bord i rummet.

Efter endt behandling - i et tilstødende lokale - går jeg tilbage til omklædningsrummet, klæder mig på og tager mine efterladte ejendele, går ud i receptionsområdet, betaler for behandlingen og går.

Først på vejen hjem bliver jeg opmærksom på, at jeg mangler mit ur. Jeg fortsætter hjem, ringer til klinikken og oplyser, jeg har efterladt mit ur og vil komme tilbage efter det med det samme.

Da jeg ankommer til klinikken (ca. ½ time efter, jeg har forladt den) meddeler jeg to ansatte (indehaveren var ikke i receptionen), at jeg kommer for at hente mit ur. De nævner, at de har set uret ligge på bordet i omklædningsrummet, og at jeg kan gå ind og hente det. Jeg går ind i omklædningsrummet, men uret ligger der ikke. Indehaveren af klinikken, …, er nu kommet til stede, og meddeler mig, at det må være stjålet af nogle kunder.

Episoden chokerer mig. Jeg melder tyveriet til politiet som det første næste morgen, men forklarer fejlagtigt, at jeg har glemt uret i klinikken. Ligeledes melder jeg sagen til Codan skriftligt og vedlægger politianmeldelse.

Efter at have sundet mig og talt med nærmeste familie og venner om sagen, bliver jeg opmærksom på, at uret må have været stjålet, medens jeg har været til behandling. Det forekommer helt umuligt, at jeg skulle have taget mit tøj samt alle mine ejendele fra omklædningsrummet undtagen mit ur. Alt lå samme sted.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet:

Jeg vil have erstattet tyveri af mit ur.

Det kan ikke være rigtigt, at Codan kan undgå sin erstatningspligt, fordi jeg kommer til at give en forkert forklaring i forvirrethed. Det er ikke altid nemt at observere alting korrekt og tænke klart og logisk i farten. Codan griber den omstændighed, at jeg ikke tænker mig godt om før hændelsesforløbet står klart for mig, og det er da klart, at uret må have været stjålet, medens jeg bliver behandlet, ellers ville jeg have taget det med automatisk. Jeg tager selvklart ikke alle mine ejendele og efterlader mit ur midt på bordet. Det er ikke særligt imødekommende af Codan, nærmest som en refleks at hænge sig i, at jeg fejlagtigt ikke skrev, at uret var stjålet. De seneste skrivelser fra Codan er blot gentagne afvisninger i at overveje situationen. Codan kan ikke smyge sit (meget begrænsede) erstatningsansvar af sig, fordi jeg forvrøvler mig i første omgang. Man kan ikke støtte ret på en fejl (min fejl)."

Selskabet har i brev af 27/9 2010 til nævnet redegjort for sagen og sin afgørelse således:

"I skadeanmeldelse af 13.05.2010 oplyser forsikringstageren, at hun d. 04.05. havde fået stjålet sit ur fra Clinique ... Af politikvitteringen fremgår, at uret er stjålet fra klinikkens omklædningsrum i tidsrummet kl. 15.00 - 16.00.

Vi har i brev af 20.05. anmodet om en nærmere redegørelse for det passerede.

D. 01.06. modtager vi yderligere oplysninger fra forsikringstageren, herunder kopi af hendes mail til politiet. Af sidstnævnte fremgår, at hun efter sin behandling på klinikken glemte sit ur og vielsesring i omklædningsrummet. På vejen hjem opdager hun forglemmelsen og ringer til klinikken og meddeler, at hun vil komme tilbage for at hente tingene - det er ca. 1 time efter, at hun har forladt klinikken.

Da hun ankommer til klinikken, taler hun med to medarbejdere, der oplyser at have set uret ligge i omklædningsrummet, efter at hun har forladt klinikken. Uret og ringen var imidlertid ikke længere i omklædningsrummet. Klinikejeren antog, at tingene var blevet stjålet af nogle kunder, der efterfølgende havde været til behandling.

Forsikringstageren har imidlertid noteret på vores brev af 20.05., at vielsesringen ikke mangler, og at uret måske allerede manglede, da hun forlod klinikken.

Vi har i brev af 02.06. meddelt forsikringstageren, at vi ikke kan udbetale erstatning, idet forsikringen undtager tyveri af glemt, tabte eller forlagte genstande, jfr. Punkt 3.3.3, 1. 'pind' i betingelserne for Indbodækning.

I brev af 21.06. gør forsikringstageren indsigelse mod afgørelsen og henviser til, at uret ikke blev glemt i omklædningsrummet, men at hun på vej hjem kom i tanke om, at uret slet ikke lå i omklædningsrummet, da hun var færdig med behandlingen, og at hun fortsatte hjem og ringede til klinikken. Hun konkluderer, at uret må være stjålet fra omklædningsrummet, mens hun var i behandlingsrummet.

Vi har i brev af 23.06. foreholdt forsikringstageren de modstridende oplysninger til hhv. politiet og Codan og bedt om en nærmere redegørelse herfor. Forsikringstageren gentager i mail af 30.06. sin sidste forklaring, og anfører at hun er blevet sikker på, at uret ikke lå sammen med hendes øvrige ejendele efter endt behandling.

I brev af 01.07. fastholder vi vores afgørelse og henviser til støtte herfor til den forklaring, der er afgivet til politiet.

Der har efterfølgende været yderligere korrespondance i sagen, i hvilken forbindelse vi har fastholdt vores afgørelse.

I forbindelse med nærværende klage har vi gennemgået sagen på ny, men finder ikke grundlag for at ændre vores afgørelse.

Vi lægger herved vægt på den ganske udførlige forklaring i politianmeldelsen, herunder forklaringen om, at to medarbejdere bekræftede at have set uret ligge på bordet i omklædningsrummet, efter at forsikringstageren forlod klinikken. Endvidere lægger vi vægt på den tid, der går før forsikringstageren opdager, at hun mangler uret.

Idet forsikringen undtager tyveri af glemte, tabte eller forlagte genstande, og idet forsikringstageren ikke efter vores opfattelse har godtgjort, at uret er bortkommet ved tyveri, mens hun befandt sig på klinikken, må vi fastholde afgørelsen. Til støtte herfor skal vi henvise til AK 49689, AK 60300, AK 67924, AK 73886 samt AK 76580."

Hertil har klageren i brev modtaget af nævnet den 13/10 2010 bemærket:

"**Side 1, 4. afsnit.**
Codan fremhæver, at jeg fejlagtigt har brugt ordet 'glemte' i min politianmeldelse.

Først efterfølgende går det op for mig, at jeg selvfølgelig ikke har glemt nogle af mine ejendele, når de lå samme sted som mit tøj. Det tænkte jeg ikke på, da jeg politianmeldte sagen. Det er min fejl, at jeg bruger ordet 'glemte', jeg skulle have brugt ordet 'tyveri'. Codan kan ikke undgå sin erstatningsforpligtelse, fordi jeg bruger et forkert ord.

Side 1, 5. afsnit.
Codan fremhæver på ny min oprindelige misopfattelse af situationen. Når jeg i politianmeldelsen skriver, at de to medarbejdere havde set uret, efter at jeg havde forladt klinikken, skyldes det min egen fejlagtige opfattelse af situationen, som jeg ikke tillagde nogen vægt på det tidspunkt. Medarbejderne fortæller mig, at de har set uret, og så tror jeg på dette tidspunkt, at det er efter, jeg har forladt klinikken.

Selvfølgelig har medarbejderne ikke ladet mit ur ligge alene tilbage, efter jeg er gået. De ville have taget det i forvaring og kontaktet mig. Det siger sig selv.

Side 2, 2. afsnit.

Codan bruger ordvalget, 'Vi har i brev af 23.6. foreholdt forsikringstager de modstridende oplysninger ...' Forklaringen er allerede givet, nemlig at situationen, hvilket nok ikke er helt ualmindeligt, først efterfølgende står klar for mig. Det er selvfølgelig forvirrende, at jeg skriver noget i politianmeldelsen og så retter i forsikringsanmeldelsen, men det ændrer ikke, at det var en fejl, at jeg skrev sagsforløbet til politiet på den måde, jeg gjorde, og Codan kan ikke undgå sin erstatningspligt, som påhviler dem i henhold til forsikringen, fordi jeg kommer til at lave en fejl i anmeldelsen til politiet. Man kan ikke vinde ret på en fejl.

Side 2, 6. afsnit.
Det nytter ikke, at Codan procederer for sine synspunkter i denne for forsikringsselskabet åbenbart så betydningsfulde sag ved at skrive 'Vi lægger herved vægt på den ganske udførlige forklaring i politirapporten ...'.

I øvrigt er det uforståeligt, hvad Codan mener med 'Endvidere lægger vi vægt på den tid .....' Jeg opdager, at jeg mangler uret på vej hjem. Gåturen tager 10 minutter til fods, og jeg ringede straks, jeg kom hjem.

Der er sikkert behov for at se omhyggeligt på mange forsikringsanmeldelser, men man må ikke blive miljøskadet og overse et logisk handlingsforløb."

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Indboforsikring**
…
3 Hvilke skader er dækket

Dækningen omfatter skader på de forsikrede genstande efter disse begivenheder:
…
3.3 Simpelt tyveri
Ved simpelt tyveri forstår man tyveri fra uaflåste bygninger eller lokaler, eller når tyven ubemærket har kunnet stjæle genstande uden for bygning.
…
3.3.3
Dækningen ved simpelt tyveri omfatter ikke:

- tyveri af glemte, tabte eller forlagte genstande."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har lagt til grund, at tyveriet af uret er sket, efter at klageren forlod klinikken. Der er således tale om tyveri af en glemt/tabt/forlagt genstand, hvilket er undtaget fra forsikrin-

gens dækningsområde, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 3.3.3. Selskabets afgørelse er derfor i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne. Nævnet kan følgelig ikke pålægge selskabet at udbetale erstatning for uret. Det, som klageren i øvrigt har anført, kan efter nævnets opfattelse ikke føre til et andet resultat.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen